TIL CHINESEREN.

DEN 19. NOVEMBER 1873.

[illegible]

Mel. Kejseren af Kinesiens land.

Øvre i Kineciens land
Levysohn er en mægtig mand.
Der kan han gjøre, hvad han vil,
uden at nogen mukker dertil.
Men der er ingen sølv-bryllupsfester,
hvor han kan samles med danske gæster
og man nyder ej andet end the
og rotter og mus i frikasé.

Dette fandt han i længden hårdt,
og han syntes, han måtte bort.
Men, da han nu begyndte sin tur,
stødte han pa den kinesiske mur.
Rask til muren han satte en stige,
kravled så ud af det himmelske rige,
rejste så rundt om den halve jord,
op til sin gamle hjemstavn i nord.

Nogle mene, han kunde spart
sig det meste af denne fart,
havde han gravet sig lige ned
gennem jorden med dristighed.
Men at så vore antipoder
ligger i jorden herunder og roder,
hvor der er rør til gas og til vand,
— det kan på ingen måde gå an.

Levysohn kom da altså hjem,
fandt sine venner og fandtes af dem.
Nogle tro'de, han vilde gå
med pisk i nakken og lampeskærm på;
de havde ventet at få sig et grin a'
manden, når han kom hjem fra Kina;
men han ligned i væsen og klæ'er
andre mennesker ungefæhr.

Singsang suk bara singsang kok!
Det forstår Hr. Levysohn nok.
Det betyder; en skål skal han ha'e
inden han atter rejser herfra.
Gid der må blive en mandarin a'
denne vor landsmand ovre i Kina:
men hvis de gør ham derovre fortred,
— så vil vi dunkes på maven med.